

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 29Odi/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122206439
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Krčmáriková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4122206439.5

Uznesenie

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Veronika Doláková, PhD., proti žalovanej: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Vachan, LL.M., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanej voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Súd **v r a c i a** žalobcovi - BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, súdny poplatok vo výške 42,80 eura, po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenská pošta, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 21. 06. 2022 sa žalobca domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, ktorá bola oddĺžená na základe uznesenia sp. zn. 29OdK/63/2021, ktorým súd zbavil žalovanú všetkých záväzkov v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurzne. Zdôraznil, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnila zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 167g ods. 2 písm. c/ ZoKR (neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu), § 167g ods. 2 písm. f/ ZoKR (dlžník nebol platobne neschopný), § 167g ods. 2 písm. h/ (mala snahu poškodiť svojho veriteľa) a zo správania žalovanej po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh podľa svojich možností a schopností podľa § 166g ods. 1 ZoKR. Uviedol, že dlžník nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keďže disponoval a disponuje finančnými prostriedkami, z ktorých by mohol len sčasti uhrádzať pohľadávku žalobcu ako aj ďalších jeho veriteľov, žalovaná neposkytla žiadne finančné prostriedky a nesnažila sa uhrádzať svoje záväzky. Žalovaná mohla zo svojho príjmu v malých splátkach 20- 30 eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov, a tým prejavíť úprimnú snahu riešiť svoj dlh a preukázať poctivý zámer, no namiesto toho využila inštitút oddĺženia a zbavila sa všetkých svojich dlhov.

2. Žalobca v žalobe navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu, ktorým by bola preukázaná skutočnosť, že žalovaná bola zamestnaná, a teda disponovala príjmom, z ktorého mohla uhrádzať svoje záväzky, žiadal taktiež zisťovať nehnuteľný majetok žalovaného cestou Úradu geodézie kartografie a katastra a hnuťelný majetok žalovanej cestou príslušného Dopravného inšpektorátu a ďalších inštitúcií, ktorými by bola preukázaná skutočnosť, či vlastní, resp. v rozhodujúcom období vlastnila majetok.

3. Do pozornosti súdu dal rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/1/2019 z 6. novembra 2019, právoplatný 13. decembra 2019; rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Odi/1/2018-133 z 18. októbra 2018, právoplatné 13. decembra 2018; rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKE/23/2020 z 4. decembra 2020, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/2/2019-85 z 27. novembra 2019. Záverom uviedol, že ak by mala žalovaná skutočne poctivý zámer, snažila by sa svoj dlh riešiť podľa svojich možností, resp. by využila inštitút splátkového kalendára (§ 168 a nasl. ZoKR), pri ktorom dochádza vždy aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Z konania žalovanej takáto snaha nevyplýva, preto sa domáha zrušenia oddĺženia žalovanej.

4. Záverom žalobca uviedol, že nepoctivý zámer žalovanej je preukázaný, keď žalovaná po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok žiadnym spôsobom neprejavila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností, napriek tomu, že disponovala dostatočným príjmom na to, aby mohla hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov. Žalovaná tak naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru, keď neprejavila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy tak, ako to má na mysli vyššie citované zákonné ustanovenie.

5. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o úvere uzavretú medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovanou č. 1588888243 z 22. 05. 2015; Dohodu o zrážkach zo mzdy z 21. 05. 2015; Rozhodcovskú zmluvu z 22. 05. 2015; Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 22. 03. 2018 s fotokópiou obálky a fotokópiou doručky; Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok; Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi Poštovou bankou, a.s. (postupca) a BENCONT COLLECTION, s.r.o. (postupník) z 14. 04. 2021; Žiadosť o preukázanie poctivého zámeru z 31. 05. 2022; rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019-79 z 6. novembra 2019; rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3CoKR/3/2020 z 4. decembra 2020; rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 2Odi/2/2021-77 z 7. októbra 2021, právoplatný 14. februára 2022 a Dôvodovú správu k vládnom návrhu, ktorým sa dopĺňa ZoKR z 21. 09. 2016.

6. K žalobe žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná podaním doručeným súdu 01. 08. 2022, v ktorom uviedla, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Poukázala na § 166 ods. 1 ZoKR a poznamenala, že z neho vyplýva, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer zaťažuje výlučne veriteľa, ktorý bol dotknutý oddĺžením, a preto požiadavka žalobcu, na základe ktorej presúva dôkazné bremeno na konajúci súd, aby súd získal a zabezpečil dôkazy je neoprávnená a súd nie je povinný zabezpečovať dôkazy, keďže dôkazné bremeno je výlučne na žalobcovi. Do pozornosti súdu dal rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Odo 1612/2006 z 18. februára 2009 a rozsudok Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cob/203/2018 z 25. apríla 2019. Zdôraznil, že voči žalovanej boli pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu vedené exekučné konania, zároveň mimosúdne vymáhal pohľadávku od žalovanej žalobca. Nepriaznivá finančná situácia bola neúnosná, preto jediným riešením pre ňu bolo vyhlásiť osobný bankrot. Žalovaná teda zastáva názor, že jednozanne spĺňala podmienky platobnej neschopnosti v zmysle § 3 ods. 2 ZoKR. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie žalovaná ako dlžník vynaložila snahu a úsilie k tomu, aby zákonným spôsobom riešila svoju situáciu a mohla normálnym spôsobom žiť bez obáv o svoju rodinu. Poskytovala požadovanú súčinnosť, dostavila sa do kancelárie správcu a zodpovedala všetky dotazy týkajúce sa prebiehajúceho konkurzného konania. Niekoľkokrát so správcom komunikovala telefonicky. V návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedla všetok majetok, ktorý bol v jej vlastníctve v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu.

7. Žalovaná konala v súlade s § 166g ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. Názor žalobcu, v zmysle ktorého sa poctivý zámer preukazuje čiastočným uhrádzaním dlžnej sumy v medziach možností a schopností dlžníka považujeme za nesprávny a v rozpore s hlavným zámerom oddĺženia. Príslušná kancelária Centra právnej pomoci ako aj súdom ustanovený správca ubezpečili žalovanú, že po vyhlásení konkurzu je pohľadávka nevymáhateľná a žalovaná ako oddĺžený dlžník nie je povinná uhrádzať už žiadnu dlžnú sumu. Centrum právnej pomoci

na svojom webovom sídle uvádza, že po vyhlásení konkurzu súdom nie je dlžník povinný ďalej uhrádzať svoje dlhy, keďže vyhlásením konkurzu sa stali tieto dlhy nevyplniteľné okrem dlhov, od ktorých sa oddziť nedá, napr. výživné.

8. V článku III. žaloby žalobca uvádza, že žalovaná neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela, alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu a napriek tomu, že o § 166 ods. 2 písm. c/ ZoKR opiera samotnú žalobu, neuviedol ani zmienku o tom, o akú informáciu ide, čo preukazuje všeobecne formulovaný žalobný návrh, ktorý je nedôvodný.

9. Nad rámec uvedeného žalovaná uviedla, že žalobca ani nie je vlastníkom pohľadávky, pretože pri postúpení pohľadávky bola postúpená pohľadávka už premlčaná a zároveň pri postúpení neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z 24. apríla 2018 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60, rozsudok sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20. novembra 2019. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Keďže žalobca nesplnil vyššie uvedené podmienky, pohľadávku nadobudol v rozpore so zákonom, a preto nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

10. K vyjadreniu žalovanej k žalobe žalobcu sa písomne vyjadril žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 09. 09. 2022, v ktorom uviedol, že v časti označenej rímskou I sa žalovaná venuje citácií § 166g ods. 1 ZoKR a následne výkladu pojmu dôkazné bremeno, k čo mu sa žalobca vyjadrovať nebude. Žalobca v žalobe opísal všetky podstatné a rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa domáha zrušenia oddĺženia žalovanej, pričom na riadne preukázanie týchto skutočností navrhol doplniť dokazovanie, pretože na vykonanie niektorých dôkazov nemá žalobca zákonnú možnosť. Ďalej dopĺňa, že § 166g ods. 2 ZoKR uvádza demonštratívny výpočet skutkových podstát nepoctivého zámeru, pričom tento nepoctivý zámer sa prezumuje, a preto je na druhej sporovej strane, aby preukázala opak, teda v danom prípade je na strane žalovanej, aby preukázala svoj poctivý zámer a dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok.

11. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že ak má fyzická osoba vedené exekučné konania je pokladaná za platobne neschopnú. V tejto súvislosti podoťkol, že na platobnú neschopnosť fyzickej osoby nie je možné nazerať z čisto formálneho hľadiska, teda z hľadiska naplnenia formálnych znakov platobnej neschopnosti v zmysle § 3 ods. 2 ZoKR, pretože splnenie týchto znakov môže fyzická osoba sama svojím možným podvodným konaním spôsobiť. V prípade skúmania platobnej neschopnosti je potrebné skúmať všetky skutkové okolnosti a nielen splnenie zákonných znakov v zmysle § 3 ods. 2 ZoKR. Ak dlžník v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu disponuje príjmom postačujúcim na čiastočnú úhradu dlhov, takýto dlžník nemá využiť inštitút oddĺženia, ale konkurz splátkovým kalendárom, kedy prejaví úprimnú snahu riešiť svoje dlhy a nezneužije inštitút oddĺženia ako zbavenie sa všetkých svojich dlhov, ktoré mohol čiastočne aj v malých splátkach splácať čím by preukázal poctivý zámer.

12. V časti označenej pod rímskou III žalovaná uviedla, že sa nachádzala v nepriaznivej životnej situácii, čo nijakým spôsobom nekonkretizovala a ani nepreukázala. Pokiaľ žalovaná uvádza, že správcovi konkurznej podstaty poskytla súčinnosť, tak táto skutočnosť neznamena, že mala poctivý zámer, pretože každý dlžník v konkurze musí správcovi konkurznej podstaty poskytnúť súčinnosť. Žalovaná žiadnym spôsobom a žiadnymi dôkazmi a ani len tvrdeniami neuviedla a nepreukázala dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok, teda nepreukázala svoj poctivý zámer.

13. V ďalšej časti označenej pod rímskou IV žalovaná namietala, že žalobca nie vlastníkom pohľadávky a nedisponuje aktívnu vecnou legitimáciou v predmetnom spore s poukazom na nesplnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tomto smere poukázal na článok obsiahnutý v „Súkromné právo 1/2015“, ako aj na názor autora doc. JUDr. Kristián Csach, PhD., LL.M., podľa ktorého v tomto smere neprišlo k ustáleniu rozhodovacej praxe.

Ďalej dal do pozornosti súdu rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/31/2018 z 28. júna 2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016. S poukazom na uvedené rozhodnutia žalobca, resp. právny predchodca žalobcu zotrval na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

14. Žalobca zotrval na svojich návrhoch na doplnenie dokazovania, pretože z týchto dôkazov bude zrejmý príjem žalovanej, ako aj to, či žalovaná vlastnila nejaký hnutelný či nehnuteľný majetok. Žalobca totiž zastáva názor, že v prípade, ak dlžník v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu disponuje príjmom postačujúcim na čiastočnú úhradu jeho záväzkov nie je platobne neschopný, pretože svoje záväzky vie splácať aj keď nie je v úplnej výške, ale ide o tú snahu riešiť dlhy a aj tieto čiastočne uhrádzať a len vtedy možno hovoriť o poctivom zámere. Avšak ak dlžník, ktorý disponuje príjmom postačujúcim na čiastočnú úhradu svojich záväzkov a využije oddĺženie, teda celkové zbavenie sa svojich dlhov, namiesto splátkového kalendára, nemožno hovoriť o poctivom zámere, ale zneužití inštitútu oddĺženia.

15. Skutočnosť, že žalovaná mala viacero veriteľov aj bez znalosti výšky ich pohľadávok nie je samo o sebe relevantnou na vyslovenie záveru o platobnej neschopnosti žalovanej. Aj v prípade, ak dlžník má aj 10 veriteľov, je jedno koľko veriteľov má a aj aké sú výšky ich pohľadávok, pretože ak žalovaná disponuje príjmom postačujúcim aj na čiastočnú úhradu svojich záväzkov, to znamená, že má príjem na to, aby každému svojmu veriteľovi dokázala mesačne splácať vo výške 30 eur, nemožno hovoriť o platobnej neschopnosti a práve týmto by žalovaná prejavila svoj poctivý zámer, že sa nechce svojich dlhov zbaviť, ale chce ich riešiť.

16. Záverom uviedol, že v civilnom konaní má každá strana svoju dôkaznú povinnosť, teda nielen žalobca, ale aj žalovaná. Nestačí totiž, aby žalovaná vyslovila svoj nesúhlas s podanou žalobou, ale musí uviesť svoje vlastné tvrdenia a tieto tvrdenia aj relevantným spôsobom preukázať, v opačnom prípade sa nejedná o účinné popretie skutkových okolností protistrany.

17. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalovaná podaním doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 23. 09. 2022, v ktorom uviedla, že zotráva na tom, že žalobca nemá v predmetnom spore aktívnu vecnú legitímáciu. Opätovne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1/Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60, na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2018 z 8. januára 2019, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 z 26. apríla 2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/6/2021 z 6. mája 2021 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/17/2021 z 28. júla 2021. Závery uvedených rozhodnutí potvrdzujú argumentáciu žalovanej, že žalobca nie je v predmetnej veci aktívne vecne legitimovaný, preto navrhla súdu, aby žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

18. Dňa 07. 11. 2022 doručil žalobca súdu písomné podanie označené ako Späťvzatie žaloby v celom rozsahu, v ktorom uviedol, že žalobu berie späť v celom rozsahu a súdu navrhuje, aby konanie zastavil. Zároveň žiadal vrátiť zaplatený súdny poplatok a o trovách konania navrhol rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

19. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

21. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

22. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie disponovať s predmetom konania a doručil súdu späťvzatie žaloby, ktorým vzal žalobu späť v celom rozsahu, a to v štádiu konania ešte pred predbežným prejednaním sporu, resp. aj pred nariadením prvého

pojednávania. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, súd nežiadal súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby a konanie v celom rozsahu zastavil.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Súd pri rozhodovaní o trovách konania z dôvodu, že prišlo k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby, skúmal procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch stranách sporu. V predmetnej veci súd dospel k záveru, že z procesného hľadiska nepochybne zavinil zastavenie konania žalobca tým, že doručil súdu späťvzatie žaloby bez toho, aby dosiahol to, čo žalobou žiadal a zároveň ani neuviedol dôvod, pre ktorý žalobu vzal späť.

27. Vzhľadom k uvedenému rozhodol súd o nároku na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, a to tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd vráti návrh navrhovateľovi pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

29. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správny súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

30. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

31. O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb., keďže k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej a vrátil žalobcovi ním zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 49,50 eura, krátený o 6,70 eura, a teda žalobcovi vracia súdny poplatok vo výške 42,80 eura cestou prevádzkovateľa systému.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra (362 ods. 1 CSP). Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (podľa § 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).